

Welkom Lex

Nadat Barrie helaas werd afgekeurd, kwam al heel snel Lex, een Welsh springer Spaniel, als hulphond voor mij in beeld. Marcus van Service Dogs heeft niet alleen kijk op honden, maar zeer zeker ook op mensen. Hij heeft een perfecte match gemaakt door Lex voor mij te kiezen. Ik kan hem daarvoor niet genoeg bedanken.

Op 4 oktober heb ik afscheid genomen van Barrie, in de volste overtuiging dat er voor hem een fantastische plek gezocht zou worden door Service Dogs, wat ook meer dan goed gelukt is. De dag erna kwamen Marianne en Tina al langs, met wat mijn nieuwe maatje zou worden.

Toen Lex binnenkwam smolt ik, wat een sproetekop. Nadat Lex alles besnuffeld had, was hij van mening dat de loveseat wel erg naar hond rook en dat hij daar veilig lekker op kon gaan zitten.

Marianne en Tina hebben heel veel voorwerk gedaan en een goede basis gelegd. De overdracht was ook heel prettig. We hebben met z'n vieren gewandeld en ik heb de eerste commando's geoefend.

De dagen daarna stonden in het kader van kennismaken en aan elkaar wennen. Al vrij vlot hadden wij een goede, zelfs al innige en sterke band. We wandelen veel en al heel snel had ik er het volste vertrouwen in dat Lex los kon lopen.

Na de eerste dagen kwam Judith, de trainster, al snel langs. Ik heb het bijzonder getroffen met haar. Wat heeft ze veel kennis en wat brengt ze dat makkelijk over.

Ondertussen doet Lex steeds meer voor me. Hij apporteert, wat je ook maar wil, van de grond naar mij op bed of naar de rolstoel, zelfs zijn eigen botje komt hij netjes afgeven als ik dat vraag. Hij helpt met uitkleden en legt de kleren netjes achter op het bed. Als ik niet bij mijn dekbed kan, dan geeft Lex mij deze ook aan, door een punt naar mij toe te trekken. De deuren bij mij in huis moeten nog even aangepast worden, maar dan kan hij deze ook gaan openen en dicht doen.

Ik moet regelmatig naar het ziekenhuis. Lex gaat net zo makkelijk mee en door de draaideuren. In volle wachtkamers of tijdens een gesprek met de arts blijft Lex uiterst rustig liggen, maar houdt me wel goed in de gaten.

Onlangs hadden we een groepstraining met 5 andere honden. Naast dat het heel leerzaam was, bleek ook hoe sterk de binding tussen ons al is. Bij één van de oefeningen moesten we andermans hond leiden. Lex was daar helemaal niet van gediend. Hij deed niets anders dan joelen en naar mij toe trekken. En dat terwijl we nog maar 4 weken bij elkaar zijn.

In de winkels kun je je met Lex ook prima vertonen. Hij let echt alleen op mij en niet op al die lekker luchtjes en interessante voorwerpen.

We zullen in de toekomst nog veel meer leren. Lex kan nog zoveel meer, maar ja, na 4 weken vind ik dat hij ontzettend snel dingen oppikt en met veel plezier wil doen.

Het mag duidelijk zijn. Lex is dan wel de eerste Welsh Springer Spaniel die werd opgeleid tot hulphond, maar zoals hij presteert mag je je erover verbazen dat er niet al veel meer honden van dit ras hiervoor zouden zijn gescout. Het karakter is pittig, maar vriendelijk en met een enorme wil to please.

Ik hoop dat er in de toekomst nog meer Welsh Springers zullen worden opgeleid. Ik ben er zelf helemaal voor gevallen, vooral het beetje pit dat er in zit past uitstekend bij mij en ik denk, bij meer mensen.

Met dank aan Service Dogs,

Groetjes Marloes en Lex